

на ученицы-тъ и на народъ-тъ! Наистинѣ не-смѣтны сѣ загубы-тъ и много голѣмы сѣ поврѣды-тъ които произлѣзватъ отъ праздницы-тъ въ нѣравственно-то и вещественно-то състояние, както частно за всякого челоуѣка, тѣй и общо за едно кое да е общество и за цѣлъ народъ.

Праздници-тъ сѣ голѣма прѣчка за вещественно-то благополучіе на народы-тъ, голѣма спѣнка за умственно-то имъ развитіе и важна съсыпня за истинно-то благочестіе и за религьозно-то имъ благоденствіе. И това не е само прѣдположеніе но е една очевидна и осязателна истина достѣпна за всякого да ѣхъ разбере, само ако малко бы примыслилъ на това. И първо :

Сиромаси-тъ но трудолюбиви-тъ работници на радо сърдце бы желали, и готови сѣ да работятъ шесть дни, за да промышляватъ необходимо-то за челядь-тѣ си; и самъ Създатель-тъ имъ и великій промыслитель Богъ заповѣдва имъ да работятъ; но ето едно челоуѣческо измышленіе, противно на Божіи-тъ заповѣди и на Божій законъ, гы въспира отъ това, и принуждава гы да сѣдятъ праздни, и за да не чуѣтъ плачь-тъ на гладны-тъ си дѣца, отдалечаватъ ся отъ дома си и посѣщаватъ мѣста отъ дѣто не могѣтъ да излѣзѣтъ безъ нѣравственнѣ поврѣдж за тѣхъ си и безъ нещастіе на домъ-тъ си ?

Какво промѣненіе бы стапѣло въ домовете на сиромасы-тъ, ако быхѣ тѣ работили шесть дни въ седмицѣ-тѣ, споредъ както е Богъ заповѣдалъ. Колко отъ тѣзи що умиратъ въ сетнѣхъ сиромашіѣхъ, и оставятъ сирачета-та си